

ressò mont-roigenc

1-O UNA DATA QUE MONT-ROIG NO OBLIDARÀ MAI

Miquel Anguera, "Beatet"

16-10-2017

Era el dissabte 30 de setembre, prop de les 12 de la nit, quan uns 85 mont-roigencs i mont-roigenques ens havíem auto-convocat (amb sacs de dormir, cafè, líquids i algun aliment) per passar la nit al col·legi electoral del camí de les Arenes, per poder-lo defensar i l'endemà celebrar el referèndum d'autodeterminació de Catalunya, convocat pel govern de la Generalitat i avalat per la majoria independentista del nostre Parlament, que havia aprovat la pertinent llei.

La nit va transcórrer sense cap incident destacable, encara que podem dir que pràcticament ningú va poder dormir, amb la tensió del moment, la preocupació, el temor i també l'esperança i il·lusió que hi havia perquè, malgrat tot, creïem que ens en sortiríem... I ens en vam sortir, malgrat que la violència gratuïta de la militaritzada guàrdia civil ens prengué els estris democràtics (i potser uns 500 vots). El que no ens van poder

prendre fou la nostra tossuda il·lusió... i que a Miami, on molts mont-roigencs hi vam anar a votar, es van poder salvar 1.150 vots, més les 5 urnes.

El diumenge dia 1-O, de bon matí, ja vam començar la que seria llarga jornada amb un bon cafè, llet, coc, algunes pastes i galetes que alguns voluntaris ens havien portat i que fou, evidentment molt ben rebut. Tot el matí va anar transcorrent amb més tensió, si hi cap, que la nit, perquè començaren a arribar notícies de les brutals escomeses contra els nostres pacífics compatriotes que feien cua per votar, però, potser perquè érem més gent que durant la nit, els uns donaven ànims als més porucs. A Miami potser hi havia més neguit en haver-hi menys gent... Els mòbils treien fum comentant les notícies que anaven arribant per les xarxes i així va anar passant el matí, amb l'ai al cor, amb els problemes informàtics que tots sabem d'on venien i fins que arribà la fatídica hora de 3/4 de 5 de la tarda.

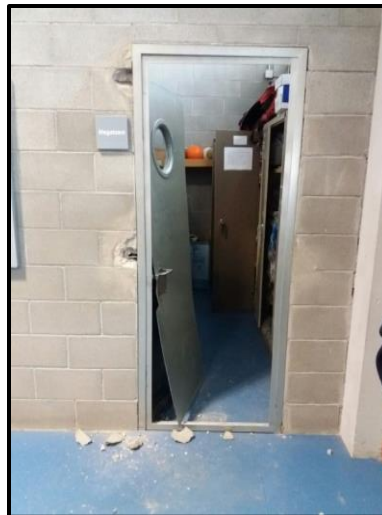
Com sorgits del no res, al voltant d'un centenar de guàrdies civils (i per què sense previ avís de ningú?) van arribar pel camí de les Arenes i ens van arrabassar, per la força bruta de les porres, les urnes, paperetes i portàtils particulars que van trobar al col·legi electoral del nostre IES. La irrupció de la força policial militaritzada fou brutal, amb

trompades, agressions gratuïtes, una radial per tallar la tanca metàl·lica de l'IES, vidres trencats, portes esbotzades, contusions, algun dit trencat, gasos lacrimògens i un llarg etcètera.

D'entrada, he de confessar que el que hem viscut aquests dies ens ha trasbalsat a tots, de tal manera, que encara no hem estat capaços d'assimilar-ho tot. En ple segle XXI i viure una violència d'estat d'aquesta manera tan gratuïta!

Sembla impossible que ho hàgim viscut! Com un malson... com una pel·lícula de terror amb uns éssers estranyament violents i sense cap justificació. Com es pot

pegar persones sense conèixer-les i sense que t'hagin fet res? Com es pot pegar, amb aquella mala llet tan manifesta? Com es pot ruixar la cara amb gas lacrimogen a persones grans i joves que només eren culpables d'anar a votar? I, per postres, un parell d'aquells botxins encara tenen el cinisme de sortir a la tele i a les xarxes socials amb els dits i braços embenats dient que els ho van fer la gent de Mont-roig!! Però si estaven sols quan ens van robar les urnes!!

Estant a Miami vam rebre l'avís que la guàrdia civil era a Mont-roig i es va poder reaccionar i salvar les urnes i les paperetes del nostre municipi. El que la gent es preguntava: Per què a Miami ens van avisar i a Mont-roig no? No sé si algun dia ho sabrem...

Suposo que gairebé tothom té moltes fotos i vídeos per poder ratificar el que jo he intentat explicar i espero que ens resti encara molta vida per poder explicar als nostres nets el malson viscut a Mont-roig l'1-O, per culpa d'uns intolerants, corruptes i hereus del franquisme que, malgrat saber que encara no

estava enterrat, mai ens haguéssim pogut imaginar que es podia arribar a aquests límits tan brutals de violència, i el que és pitjor: encara dient que l'actuació de les forces policials fou mesurada i proporcional a la situació violenta i agressiva per part del poble català! Tenim pressa!!